

[Arne Larsen.]

sådan adgang til opførelse af erhvervsejendomme i egnsudviklingsområder har været et særdeles virksomt middel til at tiltrække industri og dermed beskæftigelse, hvilket har ført til en forbedret økonomi for sådanne kommuner. Vi finder derfor ikke, at man bør være bange eller tilbageholdende i sådanne kommuner, og disse bør udnytte lovens muligheder overalt, hvor det vil være hensigtsmæssigt. Der må jo også fra kommunernes side i egnsudviklingsområderne udvises initiativ og handlekraft. Samme adgang, som her gives til kommunerne til opførelse af ejendomme med salg eller udleje for øje, kan også i henhold til § 10 gives til aktieselskaber eller interessentskaber af ideel karakter. Også det finder mit parti er en god og positiv nydannelse, som kan få betydning.

Jeg skal ikke i øvrigt beskæftige mig med lovforslagets enkelte paragraffer, som vi kan tiltræde. Jeg har beskæftiget mig med ændringsforslag nr. 1, som vi kan tiltræde, ligesom vi kan tiltræde ændringsforslag nr. 2, hvorefter der nedsættes et af indtil 5 medlemmer bestående egnsudviklingsråd. Derved kan dette udvides med 2 medlemmer. Den højtærede handelsminister har tillkendegivet, at han ved en eventuel udvidelse af rådet til 5 medlemmer agter at udnævne 2 repræsentanter for industrien, hvoraf den ene vil repræsentere de kooperative fremstillingsvirksomheder. Også dette kan vi tiltræde. De 2 øvrige ændringsforslag, hvoraf det ene kun er af redaktionel karakter og det andet vedrører ikrafttrædelsesdatoen, kan vi også tiltræde, ligesom vi kan tiltræde lovforslaget som helhed. Mit parti kan som sagt helt og holdent støtte denne lovgivning, uanset fra hvilke egne af landet de enkelte folketingsmedlemmer af vor gruppe måtte komme.

Rimstad: Jeg mærkede mig i den ærede socialdemokratiske ordførers indlæg, at han vil hævde, at denne lovgivning allerede mange steder har forvandelt en lang række arbejdsløse medborgere til gode skatteydere. Samtidig med at det altså her slås fast at være et primært socialdemokratisk mål at producere gode skatteydere, vil jeg gerne tilføje, at det i samfundsmekanismen næppe har nogen positiv virkning at skabe skatte-

ydere gennem statstilskud. Det afgørende må vel være, om de erhvervsmuligheder, man skaber, har blivende karakter. Det har de efter vor mening ikke, hvis de virksomheder, det her drejer sig om, ikke kommer til verden og ikke støttes på en naturlig måde, men kun gennem et kunstigt statstilskud. Det vil efter alle erfaringer alt for ofte betyde, at gode penge gives dårligt ud.

Vort parti er, som vi gav udtryk for ved lovforslagets første behandling, imod lovforslagets sammenblanding af lokale interesserers fremme og helt tydelige socialiseringsbestrebelse. Den iver, hvormed man i sin tid fra socialdemokratisk side tog de af ingeniør Gunnar Andreasen skitserede tanker om en bedre industrifordeling landet over op, har her afsløret sin hensigt. Målet var ikke først og fremmest at støtte en lokal industriel vækst, hvor en sådan f. eks. af beskæftigelsesmæssige grunde var hensigtsmæssig, men mål nr. 1 var at socialisere, at gøre industrielle udbygningsanstrengelser og industrielt virke afhængig af statskassen og staten.

Om ændringsforslag nr. 1 er der i dagspressen skrevet, at den gennem den foreslåede ændring foretagne præcisering, der går ud på at fastslå, at lovforslagets hovedformål er at fremme egnsudvikling, er et hykleri, al den stund den højtærede radikale handelsministers udgave af egnsudviklingslovgivningen efter sit indhold kun kan være ment som et redskab til at fremme statens indflydelse i erhvervslivet, en hensigt, som ganske klart er i tråd med den måde, man har administreret den eksisterende lovgivnings regler på. Jeg er ikke uenig i den vurdering i dagspressen, men jeg vil gerne føje til, at det omtalte hykleri næsten forekommer mig at være for let gennemskueligt, for hvad er det, man ved denne ændring har gjort? Man har byttet om på de tidligere i loven anførte to formål, således at egnsudvikling er kommet først, medens erhvervsudvikling nu står til sidst, men samtidig har man rigtignok ladet det lille ord „lokale“, der var knyttet til egnsudvikling, udgå. Dette siger mig unægtelig adskilligt om tendensen i forslaget. Ombytningen i sig selv med den slet skjulte hensigt leder tanken hen på det gamle ord om pølsen: man sætte ølse for, man sætte ølse bag, pølsen beholder dog sin